

[Hans Rasmussen.]

saadan Agitation i Tyskland, og at det i ikke ringe Grad skal have været i Arbejderkredse, og Foranledningen til denne Agitation maa anses for at være givet fra dansk Side. Det er nu mit Indtryk, at den Bevægelse fra dansk Side, der er Tale om, og som med et meget stærkt Ord er blevet betegnet som en Boykotningsbevægelse, i Virkeligheden ikke har haft nogen som helst praktisk Betydning, og at den i dette Øjeblik maa siges at være døet hen, men alligevel tillader jeg mig at udtale, at det vil være uheldigt, om man her gav Anledning til en Agitation i Tyskland som den, jeg her har nævnt, uheldigt ogsaa fordi denne Agitation i tyske Arbejderkredse jo gaar ud paa at paavirke Folk, der, naar de optræder som Samfundsborgere, deltager i Politik og tager Stilling til Toldspørgsmaal, gør dette paa en Maade, som falder sammen med Danmarks Eksportinteresser.

Drachmann: Jeg vil gerne have Lov til straks at rette en Misforstaaelse, som den ærede Ordfører for Udvalget (Hans Rasmussen) lige nu gjorde sig skyldig i. Han fremstillede det, som om jeg i min Omtale af de tyske Forhold havde lagt i den forhenværende Landbrugsminister Hr. Schieles Mund, at man havde kværket Kvægimporten til Tyskland, og spurgte i den Anledning den højtærede Udenrigsminister, hvorledes dette forholdt sig. Det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, hvad ogsaa Hr. Schiele fremhævede ved det paagældende Møde, at man efter nogenlunde at have faaet Bugt med Kvægimporten vilde i Gang med at kværke Smør- og Æggesporten. Hvis det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen kan faa en Profeti fra den højtærede Udenrigsminister paa det sidste Omraade, skal jeg lytte interesseret til, men det ærede Medlem gjorde sig altsaa skyldig i en alvorlig Misforstaaelse, naar han tillagde mine Ord den Betydning, han udledede deraf. I denne Forbindelse kunde jeg ogsaa føle Trang til at sige, at den Advarsel, som det ærede Medlem udstedte mod Foranstaltninger her til Lands, som kunde bevirke Modforanstaltninger fra tysk Side, altsaa Boykot, kan i alt Fald ikke ramme mit Parti, jeg antager, at den rette Adresse her vil være det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som er den, der først, og i og for sig alene, har startet Boykot-Opfordringerne til det danske Folk overfor de tyske Toldforanstaltninger og den særlige tyske Fortolkning af Mestbegunstigelsesprincippet.

Jeg vender mig derefter til Betænkningen. Ærede Medlemmer vil se, at denne

Betænkning i sine Bilag indeholder Svaret paa det Spørgsmaal, jeg stillede den højtærede Udenrigsminister under Sagens første Behandling, nemlig hvor mange af de Lande, der havde underskrevet denne Toldfredskonvention, som siden 1. April havde forhøjet deres Toldsatser, om ikke i Strid med Konventionens Ord og Bogstav, da denne jo ikke er endelig ratificeret, saa tør man nok sige i Strid med dens Aand og Moral, saaledes som denne for al Tydeligheds Skyld er fastlagt i en særlig Artikel, Konventionens Artikel 11. Ærede Medlemmer vil se, at 16 Lande har foretaget Toldforhøjelser — her er Naturen altsaa gaaet over Optugtelsen —, medens kun 6 har undladt dette, og af disse 6 er det ene et traditionelt Frihandelsland, nemlig Storbritannien, de andre har delvis lige for ganske nylig forsynet sig med saa stærke Toldforhøjelser, at de maa antages ikke at have følt aktuel Trang til at foretage yderligere, eller delvis have haft lange parlamentariske Ferier, som maaske har bevirket noget mindre Aktivitet paa dette Omraade. Jeg tror nok, Svaret vil godtgøre for enhver uhildet lagttager, at Toldfredskonventionens Aand ikke er blevet overholdt, saaledes som jeg paastod det, samtidig med at man faar et klart Vidnesbyrd om, hvorledes hele denne Konvention vil virke.

Vi gør os imidlertid ingen Illusioner i Retning af, at dette skal kunne paavirke Flertallets Stilling, som jo er afgjort paa Forhaand, og jeg vil da gerne have Lov til at sige, at med Rigsdagens Tilslutning til denne Konventions Ratifikation gaar Jerntæppet ned for den Tragedie, der hedder dansk Handelspolitik. I Løbet af kun et godt Aars Tid har vi gennemløbet samtlige Faser, og jeg tror, det vil have sin Interesse ganske kort at se tilbage paa disse. Den nuværende Situation fik sin Udløsning ved den tyske Rigsdags Vedtagelse af den nye Toldlov i Juli 1929, altsaa i Fjor. Det var meget betydelige Toldforhøjelser, som dør blev vedtaget, og jeg kan sige vedtaget med den Hurtighed og Præcision, der udmærker den tyske Rigsdag paa dette Omraade. Ærede Medlemmer vil maaske have lagt Mærke til, at alt imedens den tyske Rigsdag kan afgive et saare kaotisk Billede med yderliggaaende Retninger til den ene og den anden Side og en Uro, som vi ikke kan misunde den, saa faar man mærkværdigvis altid Tid til ind imellem Slagsmaalene at vedtage en eller anden lille Toldlov eller tiltræde en eller anden lille Handelstraktat, som for Næsen af os til vor store Forundring — for vi venter det jo aldrig — forhøjer